

Kindert Torah

Yisro

בס"ד

Rich and Happy

"Hello Abba, I'm home."

"Hello Avi. Great to see you. Why are you so out of breath?"

"Because I have been running, Abba."

"That's good exercise, Avi."

"I know, Abba. But I was running away from someone."

"Oy vey, what happened?"

"Do you know Mr. Kane, the man who lives on the next block?"

"Do you mean the man with the big, beautiful home?"

"Yes, that's him. Well, Chaim and I were walking in front of his house, and we waved hello to him. He began screaming at us. He said that he was going to call the police. So we ran home before the police came."

"I see."

"Abba, this is not the first time

something like this has

happened. Why is Mr. Kane such a grouch?"

"You should know, Avi, that Mr. Kane needs a lot of *rachmonus* (pity). One time we were talking, and he opened his heart to me."

"What did he say?"

"Mr. Kane told me that he is a very wealthy man. However, in spite of all his riches, he is miserable. He is always looking with jealousy at what other people have. He always wants what he doesn't have."

"Oy va voy."

"It's worse than that. Even if someone does him a favor, he is still miserable, because he thinks that person will try to hurt him in the end."

"Poor Mr. Kane."

"Yes. Rabbeinu Yona speaks about *lo sachmode* (do not desire [other people's possessions]), the last of the *Eseres Ha'dibros* in this week's parasha. He describes exactly the misery that Mr. Kane is going through."

"How did Mr. Kane get to this point?"

"Rabbeinu Yona relates that jealousy begins when a person is drawn after the pleasures of this world. He begins to think that they are the whole purpose of life. He thinks that a person's success is measured by how many possessions he acquires."

"People use that expression all of the time, Abba. They say a rich person is successful."

"I know, Avi. Imagine that you were walking down a country road, and you

saw something strange in the distance. It looked like a man and a donkey."

"Was the man riding the donkey?"

"That was the strange part. The donkey was riding on the back of the man."

"How could the man let that happen?"

"Rabbeinu Yona explains that a jealous person lets his animal instincts rule over his *seichel* (common sense)."

"Just like the donkey was ruling over the man."

"Exactly. Then terrible things begin to happen. He forgets *Yiras Shomayim* (Fear of Heaven), and this causes serious *aveiros* (sins)."

"But Abba, how can a person possibly control himself? When you see a nice thing, you are naturally drawn towards wanting it."

"Avi, Rabbeinu Yona speaks about that also. Did you ever want to

sprout

wings

like a bird?"

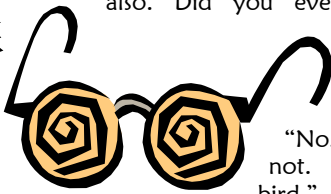
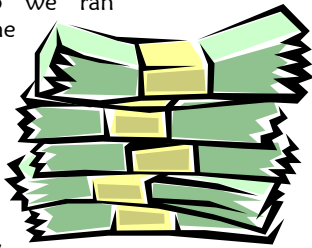
"No, of course not. I'm not a bird."

"You are not jealous of a bird's wings because you know that they have no relevance to you. So too, a wise person is not jealous of another's possessions, because they have no relevance to him."

"I see. We have to trust Hashem that He gives us everything that we need. If we do not have something, then we do not need it. Therefore, how can we possibly be jealous."

"You're right, Avi. Keep thinking like that, and lifelong happiness and satisfaction will be yours."

"Amen, Abba."

Kindertlach . . .

The world defines success by how many possessions you have acquired. The more you have, the richer you are. We have a different definition. Who is a rich person? One who is satisfied with his portion. (Pirkei Avos 4:1). How can you be satisfied? Don't make possessions your goal in life. And don't look at what other people have. It's not for you. Hashem knows exactly what you need, and He gives it to you. Lo sachmode. Be satisfied. Be rich. Be happy.

Like Any Other Mitzvah

"Yoni, I must tell you something very important."

"Sure, Imma. What is it?"

"I see that you have been playing in the street lately."

"Sure, Imma. The boys like to play out there. We have more room to run

around."

"It is important to have room to run around Yoni, but I must tell you that the street is very dangerous. Buses, taxis, and cars speed down the streets."

"I know Imma, but we are careful. We watch out for cars."

"Yoni, I know that you are careful. However, no matter how careful you are, an accident can still happen. There have been many traffic accidents in our neighborhood. I am sure that all of those children who were in accidents thought that it would never happen to them because they were careful."

"But Imma, everybody plays in the street. All of my friends do it. Do you want me to give up my friends?"

"Of course not, Yoni. Maybe you can convince them not to play in the street."

"Imma, I just cannot do it."

"Hmmm. I didn't expect you to say that. Let me ask you something Yoni."

"Sure Imma."

"Would you ever think of eating meat

and milk together?"

"Of course not, Imma. It's not kosher."

"Would you ever think of not sitting in the Suckah on Succos? Or not eating matzah on Pesach?"

"Of course not, Imma. They are mitzvos written in the Torah."

"Yoni, listening to your parents is also a mitzvah written in the very same Torah. It is in this week's parasha. 'Honor your father and mother' (Shemos 20:12). If you would not think about violating the laws of kashrus or Pesach or Suckos, because they are written in the Torah, then you must also listen to your parents because it is written in the Torah."

"I never thought about it that way, Imma."

"Yoni, you are such a good boy, and I know that you want to do every mitzvah that you can. Why do you sometimes not listen to Abba and me?"

"Because I don't see it as a mitzvah."

"Exactly."

Kindertlach . . .

Sometimes we do not feel like listening to Abba and Imma. It's too hard. We're tired. We're busy. Nobody's doing it. We feel that we can say no if we want. We think that listening to them is like listening to our friend. It is not. The next time that you feel like contradicting them, stop a second and think. "This is a mitzvah in the Torah. I have to take it as seriously as I do other mitzvos. No fooling around here." "Here I come, Imma. Right away. I have a mitzvah to do!"

והגדת לבנך

פרשת יתרו

אושר ועושר

"שלום, אבא, הגעתי הביתה."
 "שלום מוישי, טוב לראות אותך. מדוע אתה מתנשף כל כך?"
 "כי רצתי, אבא."
 "ינו, זו התעמלות טובה."
 "אני יודע, אבא. אבל לא רצתי בשביל ההתעמלות. ברחתי ממישהו."
 "אוי ויי, מה קרה?"
 "אתה מכיר את מר חמדי, זה שגר ברחוב הסמוך?"
 "אתה מתכוון לאיש בעל הבית הגדול והיפה?"
 "כן. אז, חיים ואני עברנו ליד ביתו, ונפנפנו לו לשלום. הוא החל לצעוק עלינו, ואמר שיקרא למשטרה. אז ברחנו הביתה לפני שהמשטרה תגיע."
 "אהה."
 "אבא, אין זו הפעם הראשונה שדבר כזה קורה. מדוע מר חמדי כל כך לא נחמד?"
 "מוישי, אתה חייב להבין שמר חמדי ראוי לרחמים רבים. פעם אחת דיברנו בינינו, והוא פתח בפני את ליבו."
 "מה הוא אמר?"
 "הוא אמר שהוא אדם עשיר מאוד, אך למרות זאת הוא אומלל. הוא תמיד מקנא באחרים על מה שיש להם. הוא תמיד רוצה את מה שאין לו."
 "לא טוב."

"וגורע מכך – גם אם מישהו עושה לו טובה, הוא עדיין אומלל, כי הוא חושש שאותו אדם ירצה לפגוע בו בסופו של דבר."
 "מסכן."

"כן. רבינו יונה זצ"ל, כשהוא מדבר על המצווה של 'לא תחמוד', האחרונה שבעשרת הדברות המופיעות בפרשת השבוע הזה, מתאר בדיוק את הסבל שסובל מר חמדי."
 "כיצד הגיע מר חמדי למצב זה?"

"רבינו יונה אומר שהקנאה מתחילה כאשר אדם נמשך אחר תאוות העולם. הוא מתחיל לחשוב שהם כל תכלית החיים בעולם, ושהצלחתו של אדם נמדדת בכמות הנכסים שיש לו."

"ככה אנשים אומרים באמת – אדם עשיר נחשב לאדם מצליח."
 "אני יודע, מוישי. אבל לתאר לעצמך שהיית הולך בדרך נידחת ורואה משהו מוזר מרחוק. זה נראה כמו איש וחמור."
 "איש רוכב על חמור?"

"לא, זה החלק המוזר בסיפור: החמור רוכב על האיש."
 "כיצד יכול היה האיש לתת לחמור לעשות זאת?"
 "רבינו יונה מבאר שהאדם המקנא באחרים נותן לנטיות הבהמיות שלו למשוך בשכל שלו."
 "כמו שהחמור מושל באדם."

"בדיוק. ואז קורים דברים נוראים. האדם מאבד את יראת השמיים שלו, ומגיע לידי עבירות חמורות."
 "אבל, אבא, איך אדם יכול בכלל לשלוט במחשבותיו? כשרואים דבר יפה, טבעי הוא שרוצים בו."
 "רבינו יונה מדבר גם על כך. האם אי פעם רצית להצמיח כנפיים כמו של ציפור?"

"ודאי שלא. הרי אינני ציפור."
 "אתה לא מקנא בציפור על שיש לה כנפיים כי אתה יודע שאין לכנפיים שלה שום שייכות אליך. באותה מידה, אדם חכם איננו מתקנא בחפציהם של אחרים, כי אין הם נוגעים לו כלל."
 "אני מבין. אנחנו צריכים לבטוח בה' שיתן לנו כל מה שאנו צריכים. אם חסר לנו משהו, סימן שאין אנו צריכים אותו, ולכן אין שום סיבה להתקנא במי שיש לו דבר זה."
 "אתה צודק, מוישי. תמשיך לחשוב כך, ותזכה באושר ובסיפוק לעולמי עד."
 "אמן, אבא."

ילדים יקרים...

העולם מחשב את מידת הצלחתו של אדם בחייו על פי כמות הנכסים שצבר. ככל שיש לך יותר רכוש, כך אתה נחשב מצליח יותר. לנו יש הגדרה אחרת: "איזהו עשיר? השמח בחלקו" (פרקי אבות ד', א'). איך אפשר להגיע לידי הסתפקות במה שיש? על ידי כך שלא מציבים ריבוי נכסים כמטרת החיים, ועל ידי כך שלא מסתכלים במה שיש לאחרים – הרי הדברים שיש לאחרים אינם מיועדים לך ממילא. ה' יודע בדיוק מה שאתה צריך, וזה מה שהוא מספק לך. לא תחמוד. היו שמחים בחלקכם; היו עשירים באמת; היו מאושרים.

מצווה ככל המצוות

"יוני, אני צריך לומר לך משהו חשוב מאוד."

"כן, אמא. מה את רוצה?"

"אני רואה שבזמן האחרון אתה משחק בכביש."

"כן, נכון. הילדים אוהבים לשחק שם. יש שם יותר מקום להתרוצץ."

"חשוב שיהיה מקום להשתובב, יוני, אך אני חייבת לומר לך שהכביש הוא מקום מסוכן. אוטובוסים, מוניות ומכוניות נוסעות שם במהירות רבה."

"אני יודע, אמא, אבל אנחנו נזהרים. אנו מסתכלים כל הזמן לראות אם באות מכוניות."

"יוני, אני יודעת שאתם נזהרים. אך גם אם נזהרים יכולות לקרות תאונות. בזמן האחרון היו הרבה תאונות בשכונה שלנו. אני בטוחה שכל הילדים שהיו בתאונות האלה חשבו שהם נזהרים, ושלא יוכל לקרות להם."

"אבל, אמא, כולם משחקים בכביש. כל החברים שלי משחקים בכביש. את רוצה שלא יהיו לי חברים?"
 "כמובן שלא, יוני. אבל אולי אתה יכול לשכנע אותם לא לשחק בכביש."
 "אמא, אני באמת לא יכול."

"יוני, אני מופתעת. לא חשבתי שתאמר דבר כזה. אני רוצה לשאול אותך משהו: האם היית חושב לאכול בשר וחלב ביחד?"
 "ודאי שלא, אמא, זה לא כשר."
 "האם היית חושב לא לשבת בסוכה בסוכות? או לא לאכול מצה בפסח?"
 "ודאי שלא, אמא. אלה מצוות שכתובות בתורה."
 "יוני, שמיעה בקול ההורים היא גם כן מצווה שכתובה בתורה. בפרשת השבוע שלנו נאמר 'כבד את אביך ואת אמך' (שמות כ, יב). אם לא היית חולם אפילו לעבור על חוקי כשרות או לא לקיים את המצוות של פסח או של סוכות, כי הן מצוות שכתובות בתורה, אז עליך גם לשמוע בקול הורייך – גם זה כתוב בתורה."
 "אף פעם לא חשבתי על מצוות כיבוד הורים בצורה כזאת."
 "יוני, אתה ילד כל כך טוב, ואני יודעת שאתה רוצה לקיים כמה שיותר מצוות. מדוע אתה לא מקשיב לאבא ולי לפעמים?"
 "מפני שאינני רואה בכך מצווה."
 "זהו בדיוק העניין."

לא תרצח
לא תנאף
לא תגנוב
לא תשקר
לא תחמוד

אנוכי ה'
לא תעשה
לא תשא
שמור את
כבד את

ילדים יקרים...

לפעמים אין לנו חשק להשמע לאבא ולאמא. קשה מדי. אנו עייפים. אנו עסוקים. אף אחד אחר לא עושה את זה. אנו מרגישים שמותר לנו לסרב. אנחנו חושבים שההורים הם כמו החברים שלנו, ואין זה כך. בפעם הבאה שמתחשק לך לסתור את דברי אבא או אמא, עצור דקה, וחשוב: "זוהי מצווה מן התורה, וכמו שאני מקיים מצוות אחרות, עלי לקיים מצווה זו. בלי חכמות."
 "אני תכף בא, אמא - בא לקיים מצווה!"